

РЕШЕНИЕ

№ 1174

гр. София, 20.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 24.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **10859** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка със Закона за защита на потребителите.

Производството е образувано по жалба на [фирма] (БТК) със седалище [населено място] срещу заповед № 1142 от 01.10.2012г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, с която е забранено на жалбоподателя да използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г ал. 1 от ЗЗП, изразяваща се в оставяне на стикер/съобщение при доставяне на писмена информация с условията на сключен договор от разстояние до адреса на потребителя от страна на търговеца (включително чрез трето лице).

В жалбата жалбоподателят иска да бъде отменена оспорената заповед, като твърди, че същата е незаконосъобразна, тъй като същата е немотивирана, при издаването ѝ са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и е издадена в противоречие с материалния закон. Твърди, че в оспорената заповед не са посочени фактическите основания, въз основа на които е издадена, тъй като в заповедта се съдържат само квалификации, но не и фактически обективни обстоятелства. Твърди освен това, че не е взето предвид това, че се касае за сключване на договор от разстояние и разпоредбата на чл. 55 за правото на отказ е неотнормирана в този случай. Твърди, че в оспорената заповед няма и правни основания за издаването ѝ, тъй като само цитирането на разпоредбата на чл. 68г ал. 1 от ЗЗП не е достатъчно, а е следвало да се посочи точно каква нелоялна търговска практика се забранява.

Твърди и липса на разпоредителна част в заповедта, а именно липсата на точно посочена забрана, която следва да изпълни, поради което твърди и че не е наясно какво му е забранено, не му е ясно какво задължение му се вменява с оспорената заповед. Твърди освен това, че не е извършил вмененото му нарушение, тъй като коректно и в предвидените от закона условия предоставя на потребителите съответна информация, а спорните случаи се отнасят за няколко потребители, които не са били открити на адресите си. Твърди освен това, че в конкретния случай са разгледани отделни случаи, но не и цялостната търговска практика на жалбоподателя, която не е такава. Иска оспорената заповед да бъде отменена.

Ответникът по жалбата Председателят на КЗП изразява становище, че жалбата е неоснователна, а оспорената заповед е законосъобразна. Твърди, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, без допуснати съществени нарушения на административно производствените права и при правилното приложение на материалния закон. Иска жалбата да бъде отхвърлена, а оспорената заповед да бъде оставена в сила.

Жалбоподателят е уведомен редовно за оспорената заповед на 15.10.2012г., видно от подпис на служител под самата заповед. Жалбата е подадена на 29.10.2012г., видно от поставен на нея щемпел. В тази връзка съдът намира, че жалбата е подадена в срок. Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на акта – срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното съдът счита, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд София – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят в това производство предоставя телефонни услуги като основане предмет на дейност. Клиенти на жалбоподателя са получили обаждания на домашните си телефони с предложение да удължат абонамента си за телефонните услуги на [фирма] като сключат нов срочен 2 годишен договор, като при сключването му ще получат подарък – телефонен апарат и отстъпка от цената. В случай на съгласие на клиентите е обяснявано, че в 7 дневен срок от получаване на писмените документи за продължаване на договора, ще могат да се откажат от него. Въпреки това в подадени множество жалби до КЗП клиенти на жалбоподателя твърдят, че не им е дадена възможност да се откажат от предоставено им писмено предложение и договорите са им продължени с 2 години. От страна на жалбоподателя посочват, че документите са изпращани с куриерска фирма, която след като не е откривала клиентите на жалбоподателя на адресите им (обикновено в работен ден в работно време), е оставяла стикер, залепен на адреса, клиентите на жалбоподателя да отидат и да си потърсят пратката. След като това не е ставало в 7 дневен срок, жалбоподателя е удължавал договорите на клиентите си и съответно им е отказвал правото да се откажат от предложението, направено по телефона, в 7 дневен срок от получаване на писмените документи.

На жалбоподателя в настоящото производство са извършени проверки по повод постъпили множество жалби, подробно описани в оспорената заповед и приложени по делото, в комисията за защита на потребителите от потребители на услуга на жалбоподателя. При извършената проверка се потвърждават данните, посочени по – горе. Преди това със заповед № 889 от 08.08.2012г. на КЗП е прието, че на [фирма] следва да се даде възможност да докажат, че прилаганата от тях практика не е

нелоялна. Тази заповед е връчена редовно на жалбоподателя. Във връзка с нея на 20.08.2012г. в КЗП е постъпил отговор на заповедта. В този отговор първо се твърди, че жалбоподателят не може да разбере в какво се състои нелоялната му търговска практика, а на второ място посочва, че не е налице такава нелоялна практика. Твърди, че това е така, тъй като писмената информация при реализираната дистанционна продажба е достигнала до потребителите. Твърди, че това е станало със залепянето на стикер на вратите им от куриерската служба. Твърди и че, за да е сключен дистанционният договор не е необходимо писмената информация да е предоставена на потребителя, т.е. да е прочетена и потвърдена, а било достатъчно само и единствено да е доставена на адреса без значение дали потребителят е нмерен на него или не и да му е определено място, на което да му е на разположение. Освен това е твърди и че в случая не били приложими правилата за дистанционна продажба по чл. 48 ал. 1 от ЗЗП за сключване на договор от разстояние, тъй като се касаело за продължаване на вече сключен договор.

По протокол № 35 от заседание на КЗП проведено на 20.09.2012г. и въз основа на извършените проверки и приетите становище от всички страни, е прието, че е налице нелоялна търговска практика от жалбоподателят в това производство, тъй като поведението да не се предоставят писмените документи по сключен дистанционен договор с потребител, а да му се залепя стикер на вратата, е повередние, което е от значение при доставка на информация и по този начин не се гарантира реалното и своевременно доставян на информацията на потребителя. Прието е, че с това си поведение, жалбоподателят е допуснал търговска практика, която е възможно съществено да промени поведението на средния потребител относно съществени обстоятелства във връзка със сключването на договора.

Въз основа на гореизложеното и протокол № 35 от 20.09.2012г. на комисията е издадена оспорената в това производство заповед от Председателя на КЗП.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, по съображенията изложени по - долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 68л ал. 1 от ЗЗП. Оспорената заповед е издадена при спазване на установената от закона форма, като не са извършени съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед е издадена при правилното прилагане на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.

На първо място неоснователно е възражението на жалбоподателя, че при издаване на оспорената заповед е допуснато съществено нарушение, а именно, че липсват мотиви за издаване на оспорената заповед. Това е така, тъй като видно от представената по делото оспорена заповед в нея точно и подробно са описани фактическите основания за издаване ѝ, както и коректно са посочени правните такива, като подробно е описано защо комисията приема, че е извършено вмененото на жалбоподателя нарушение. Описани са по отделно и всички елементи от фактическия състав и съответно с кое свое поведение жалбоподателят е изпълнил този състав, което пък представляват мотивите към оспорената заповед, които са подробни и ясни.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя, че не е извършил вмененото му нарушение, както и че в конкретния случай е неприложима разпоредбата на чл. 55 от ЗЗП. Настоящият състав намира, че законосъобразно административният орган е приел, че е приложима разпоредбата на чл. 55 от ЗЗП, тъй като се касае за дистанционно сключване на договор от разстояние за услугата, предоставяна от жалбоподателя, а именно телефонна услуга. Настоящият състав намира, че в конкретния случай е приложима разпоредбата на чл. 55 от ЗЗП, тъй като се касае за предоставяне на услуга и правото за разваляне на договора по чл. 55 ал. 1 т. 2 от ЗЗП възниква в 7 дневен срок от изпълнение на условията по чл. 54 от ЗЗП, а именно от предоставяне на документите в писмена форма и от възможността на клиента да се запознае с нея. В тази връзка настоящият състав намира, че е особено важно клиентът да бъде колективно запознат с писмената информация по сключения дистанционен договор. Залепването на стикер на вратата, настоящият състав намира, че не е коректна форма на предоставяне на информация, както и въобще търсенето на клиентите в работни дни и работно време. Настоящият състав намира, че информацията следва да бъде коректно предадена на потребителя, като за жалбоподателя следва да е налице сигурност, че тази информация е достигнала до потребителя. В конкретния случай това не е така, тъй като видно и от множеството жалби информацията не е достигнала до потребителите и те са били възпрепятствани от жалбоподателя да упражнят надлежно и коректно правото си да се откажат от договора.

Съгласно разпоредбата на чл. 68г ал. 1 от ЗЗП „Търговска практика, свързана с предлагането на стоки или услуги е нелоялна, ако противоречи на изискването за добросъвестност и професионална компетентност и ако променя или е възможно да промени съществено икономическото поведение на средния потребител, когото засяга или към когото е насочена, или на средния член от групата потребители, когато търговската практика е насочена към определена група потребители”. Видно от цитираното нелоялна търговска практика има тогава, когато са нарушени правилата за добросъвестност и професионална компетентност и в случай, че може да промени съществено икономическото поведение на потребите. Настоящият състав намира, че в конкретния случай действително е изпълнен състава на така цитираното по – горе определение, като намира, че административният орган много точно в оспорената заповед е описал това. Видно от събраните по делото доказателства жалбоподателят действително е нарушил изискванията за добросъвестност и професионална компетентност като не е согирули коректното уведомяване на своите клиенти и довеждането да знанието им на писмените документи. За да осигури добросъвестност е следвало не само еднократно, а многократно да издирва клиентите си докато не им връчи коректно писмените документи във връзка с дистанционни договор. Като е наел куриерска фирма и като е залепял стикери и е приемал, че така е довел до знанието на клиентите писмената информация за договора, жалбоподателят е нарушил изискването за добросъвестност, както законосъобразно е приел и административният орган. Законосъобразно административният орган е приел и че това поведение и ако са имали тази информация потребителите са могли съществено на променят икономическото си поведение и да не отговорят положително на отправеното по телефона предложение за сключване на дистанционен договор, в случай, че са били наясно как ще бъде ограничено правоо им да се откажат от договора. Във връзка с изложеното съдът намира, че е неоснователно възражението на жалбоподателя, че не

е извършил вмененото му нарушение, а напротив от изложеното съдът намира, че действително жалбоподателят е допуснал нелоялна търговска практика.

Най – накрая неоснователно е възражението на жалбоподателя за това, че липсва ясен диспозитив на оспорената заповед и жалбоподателят е въведен в невъзможност да разбере какво следва да изпълни. Това е така, тъй като видно от оспорената заповед в нея асно е посочено каква нелоялна търговска практика следва да прекрати жалбоподателя, а именно при сключване на дистанционен договор да осигури предоставянето на писмената информация за това на клиентите си коректно и лично на тях, а не чрез залепянето на стикер или чрез трето лице.

Във връзка с всичко изложено настоящият състав намира, че заповед № 1142 от 01.10.2012г. на Председателя на КЗП, е законосъобразна, издадена без допуснати нарушения на административно процесуалните правила и при правилното приложение на материално правните разпоредби, и като такава следва да бъде оставена в сила, а жалбата - отхвърлена.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ по жалбата на [фирма] (БТК) със седалище [населено място] срещу заповед № 1142 от 01.10.2012г. на Председателя на Комисията за защита на потребителите, с която е забранено на жалбоподателя да използва нелоялна търговска практика по смисъла на чл. 68г ал. 1 от ЗЗП, изразяваща се в осъствяне на стикер/съобщение при доставяне на писмена информация с условията на сключен договор от разстояние до адреса на потребителя от страна на търговеца (включително чрез трето лице).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: